

**Presuda Suda (šesto vijeće) od 3. ožujka 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Finanzgericht Düsseldorf – Njemačka) – VS/Hauptzollamt Münster**

(Predmet C-7/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Carinska unija – Carinski zakonik Unije – Uredba (EU) br. 952/2013 – Članak 87. stavak 4. – Mjesto nastanka carinskog duga – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 2. stavak 1. – Članci 70. i 71. – Nastanak oporezivog događaja i nastupanje obveze obračuna PDV-a kod uvoza – Mjesto nastanka poreznog duga – Utvrđenje neispunjenja obveze koju nameće carinsko zakonodavstvo Unije – Roba koja je fizički unesena u carinsko područje Unije u jednoj državi članici, ali koja je ušla u gospodarske tokove Unije u državi članici u kojoj je to utvrđeno”)

(2021/C 163/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VS

Tuženik: Hauptzollamt Münster

Izreka

Članak 71. stavak 1. drugi podstavak Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da porez na dodanu vrijednost na uvoz koji se odnosi na robu koja podliježe carinskim davanjima nastaje u državi članici u kojoj je utvrđeno da je došlo do neispunjenja obveze koju nameće carinsko zakonodavstvo Unije, kada je predmetna roba, čak i ako je fizički ušla na carinsko područje Unije u drugoj državi članici, u gospodarski tok Unije ušla u državi članici u kojoj je provedeno navedeno utvrđenje.

⁽¹⁾ SL C 137, 27. 4. 2020.

Žalba koju su 26. kolovoza 2020. podnijeli CF, TB, LO S.A. i UM S.L. protiv rješenja Općeg suda (šesto vijeće) od 25. lipnja 2020. u predmetu T-22/19, Noguer Enríquez i dr./Komisija

(Predmet C-403/20 P)

(2021/C 163/12)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelji: CF, TB, LO S.A. i UM S.L. (zastupnici: J. Álvarez González i S. San Felipe Menéndez, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Rješenjem od 3. ožujka 2021., Sud Europske unije (sedmo vijeće) djelomično je odbacio žalbu kao očito nedopuštenu a djelomično odbio kao očito neosnovanu te je odlučio da će CF, TB, LO S.A. i UM S.L. snositi vlastite troškove.
